

въ исторіѣхъ му случайно нѣкакъ и кое-то прѣхожда, а твърдѣ помни паметь-тѣ за органическыѣ моменты на развитіето си. Колкото по-надълго и по-живо спазва той помень-тѣ за минжлото явеніе, толкозь повече е несумнѣнна неговата значителность и плодотворность; колкото по-често и по-любовно споменува единъ народъ пѣкого отъ умрѣлыѣ си, толкозь е по-неоспорима неговата заслуга. Въ сегашното врѣме ный имамы неоспоримы писменны свидѣтельства на това, че дѣятельность-та на Солунскыѣ Братія, Кырила и Методія, ся е спазила живо въ паметь-тѣ на славенскыѣ народы въ теченіе на десеть столѣтія; свидѣтельства повече трайны, недостѣжны на вліяніето на врѣмето, поручителствувань ни, че паметь-та за заслугыѣ на славенскыѣ първоучители ще да живѣе още много тыщелѣтія, и че ней е сѣдено да исчезне съ смърть-тѣ на послѣдній-тѣ славенинъ, при погребеніето на когото вече не ще да ся четѣть черковныѣ книги, писаны съ Кыриллицѣ. А голѣма ще